

การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดราชบุรี

The preparation of Local Administration personnel
in Ratchaburi Province toward ASEAN community.

จิรพรรณ นิลทองคำ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน 2) การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้การแบ่งกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา 20 แห่ง แห่งละ 20 คน และทำการสุ่มแบบบังเอิญ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.861 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test สรุปผลการวิจัย ระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภาพ

รวมอยู่ในระดับปานกลาง ระดับการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การทดสอบสมมติฐาน 1) บุคลากรองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีสถานะการปฏิบัติงานอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนต่างกัน มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 2) องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลมีการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ประชาคมอาเซียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ราชบุรี

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ABSTRACT

The objectives of this research were to study 1) the knowledge about ASEAN of personnel and 2) preparing about personnel of local administration enter to the ASEAN community. 3) compare about personnel of local administration preparedness enter to the ASEAN community between Tessaban and Sub-district Administration Organization. The samples group used in the research were 400 people of personnel of local administration in Ratchaburi province. The instrument used in the research were determined size of sample group and quantitative sample group selected by quota from 20 areas – 20 people from each. The data was selected by using 5 rating-scales questionnaires and accidental sampling. The reliability was at 0.861. The data was analyzed by using statistical package to find

means and standard deviation and analyzed by t-test for testing the hypothesis. The research revealed that 1) cognitive levels of personnel in local administration about ASEAN as a whole were moderate. 2) the level of preparedness of local government personnel in the ASEAN community as a whole were moderate. Hypothesis testing find 1) Local administration personnel who had different positions, ages and educational degree had different knowledge about ASEAN significantly at the 0.05 level. 2) Sub-district administration organization and municipalities were prepared personnel for the ASEAN community as different significant at the 0.05 level.

บทนำ

นับตั้งแต่รัฐบาลมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น และมีการจัดแบ่งรูปแบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5 รูปแบบ คือ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล ประเทศไทยมีการพัฒนาต่อเนื่องมาเรื่อย และในปีพ.ศ.2558 นี้ จะมีการรวมตัวกันของประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเรียกว่าประชาคมอาเซียน มีความร่วมมือกันใน 3 เสาหลัก คือ เสาหลักการเมืองความมั่นคงอาเซียน เสาหลักเศรษฐกิจอาเซียน และเสาหลักสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน มีการเปิดเสรีทางการค้า มีการถ่ายเทแรงงานด้านฝีมือเพื่อให้สามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้นในช่วงแรก 8 สาขาอาชีพ ได้แก่ วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตยกรรม แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล บัญชี และการบริการ/ การท่องเที่ยว (กรมอาเซียน, 2558) มีความร่วมมือกันเพื่อการพัฒนาให้ประชาคมประชาชาติอาเซียนมีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันในประชาคมโลกได้อย่างดี ซึ่งทุกภาคส่วนของสังคมไทยควรมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน องค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหาร

จัดการท้องถิ่น มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ ต้องการให้การจัดทำบริการสาธารณะมีประสิทธิภาพ นั่นคือ จัดทำบริการสาธารณะให้ทั่วถึง และตรงกับความต้องการของราษฎร ในท้องถิ่น ตามความจำเป็นในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งจุดมุ่งหมายนี้จะสำเร็จลงได้ก็ด้วยวิธีการให้ราษฎรในท้องถิ่นนั้นเอง เข้าไปมีส่วนร่วม องค์กรปกครองท้องถิ่นจึงนับว่าเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ และเมื่อมีการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปในด้านต่างๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจชุมชน ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น บุคลากรของหน่วยงานนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในการพัฒนาองค์กร ควรต้องมีคุณสมบัติด้านความรู้ ทักษะ การสื่อสาร เทคโนโลยี และด้านอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อมีการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานทั้งที่เป็นงานประจำและงานโครงการต่างๆ เพื่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แต่ข้อสังเกตและการทดสอบจากการดำเนินโครงการบริการวิชาการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในปีงบประมาณ 2558 เรื่อง

การเตรียมพร้อมทักษะคนไทยก้าวไกลสู่อาเซียน กับหน่วยงานท้องถิ่น 3 แห่ง พบว่า บุคลากรท้องถิ่นยังมีความรู้เกี่ยวกับอาเซียนไม่มาก และหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนค่อนข้างน้อย ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการจัดโครงการบริการวิชาการครั้งต่อไป รวมถึงเป็นข้อมูลในการพัฒนานักศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดราชบุรี”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
- 2.2 เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.3 เพื่อเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของเทศบาลและองค์กรบริหารส่วนตำบล

สมมติฐานการวิจัย

- 3.1. สมมติฐานข้อที่ 1 บุคลากรองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีสถานะในการปฏิบัติงานต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนต่างกัน
- 3.2. สมมติฐานข้อที่ 2 บุคลากรองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีอายุต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนต่างกัน
- 3.3. สมมติฐานข้อที่ 3 บุคลากรองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนต่างกัน
- 3.4 สมมติฐานข้อที่ 4 องค์กรบริหารส่วนตำบลและเทศบาลมีการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 การวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์กรบริหารส่วนตำบลและเทศบาลใน

พื้นที่ ราชบุรี

4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดราชบุรี 5,810 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและการเลือกกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ จากการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโรยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

4.3 เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม สำหรับสำรวจการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดราชบุรี

4.4 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดโควตาการเก็บรวบรวมข้อมูล 20 แห่ง ละ 20 คน เก็บข้อมูลโดยการสุ่มแบบบังเอิญ

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และใช้สถิติดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะบุคคล วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ค่า S.D. = Standard Deviation) และทดสอบสมมติฐานด้วย Anova และ T-Test

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดราชบุรี มีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจากองค์กรบริหารส่วนตำบลและเทศบาลมีสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 50 สถานะในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่เป็นพนักงานร้อยละ 72.8 เพศส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 57.3 อายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 48.5 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 55.8

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน พบว่าระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรใน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.002$, S.D.= 0.660) เมื่อพิจารณารายข้อทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ลำดับแรก คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน ($\bar{X}=3.213$, S.D.= 0.784) และลำดับท้ายสุดคือ ความรู้ด้านภาษาจีน (อ่าน เขียน พูด) ($\bar{X}=2.525$, S.D.= 0.960) เมื่อพิจารณาตามรูปแบบการบริหาร พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในเทศบาลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.798$, S.D.= 0.585) เมื่อพิจารณารายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง สองลำดับแรก คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน ($\bar{X}=2.960$, S.D.= 0.729) และ ความสำคัญในการร่วมมือของอาเซียนในด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X}=2.960$, S.D.= 0.729) และลำดับท้ายสุดอยู่ในระดับน้อย คือ ความรู้ด้านภาษาจีน (อ่าน เขียน พูด) ($\bar{X}=2.435$, S.D.= 0.824) ระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.978$, S.D.= 0.731) เมื่อพิจารณารายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง สองลำดับแรก คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน ($\bar{X}=3.465$, S.D.= 0.756) และลำดับท้ายสุดอยู่ในระดับน้อย คือ ความรู้ด้านภาษาจีน (อ่าน เขียน พูด) ($\bar{X}=2.615$, S.D.= 1.074)

ตอนที่ 3 การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ระดับการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 2.850$, S.D.=.701) เมื่อพิจารณารายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับคะแนนมากไปหาน้อย ด้านการวางแผน ($\bar{X}=2.868$, S.D.= .701) ด้านการสนับสนุน (=2.865, S.D.= .761) ด้านปฏิบัติการ ($\bar{X}=2.819$, S.D.= .731)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ข้อเสนอของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.625$, S.D.= .472) เมื่อพิจารณารายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ลำดับแรก คือ หน่วยงานมีโครงการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน ($\bar{X}=3.709$, S.D.= .559) รองลงมา คือหน่วยงานมีโครงการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ

ให้กับบุคลากร ($\bar{X}=3.700$, S.D.= .588) และ หน่วยงานมีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรง ($\bar{X}=3.700$, S.D.= .603) ส่วนลำดับสุดท้ายอยู่ในระดับปานกลาง คือ หน่วยงานมีโครงการพัฒนาภาษาเพื่อนบ้านให้กับบุคลากร ($\bar{X}=3.450$, S.D.= .743)

ตอนที่ 5 ทดสอบสมมติฐาน

1. สมมติฐานข้อที่ 1 บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานะในการปฏิบัติงานต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยภาพรวม ค่าจำนวนค่า F-Statistic ได้เท่ากับ 4.497 มีค่า Sig. = .012 เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 ทำให้ Sig. < 0.05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้ สรุปได้ว่าบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสถานะในการปฏิบัติงานต่างกันมีระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนต่างกัน ทั้งนี้เมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่มีสถานะเป็นผู้บริหารท้องถิ่น(นายฯ รองนายฯ) ($\bar{X}= 3.303$, S.D.= 0.633) มีระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมากกว่าผู้ปฏิบัติงานที่มีสถานะเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น($\bar{X}=2.897$, S.D.= 0.659) และพนักงาน ($\bar{X}= 2.995$, S.D.= 0.655)

2. สมมติฐานข้อที่ 2 บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอายุต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยภาพรวม ค่าจำนวนค่า F-Statistic ได้เท่ากับ 4.410 มีค่า Sig. = .005 เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 ทำให้ Sig. < 0.05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้ สรุปได้ว่าบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอายุต่างกันมีระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนต่างกัน ทั้งนี้เมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons Post Hoc Tests) พบว่า บุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ($\bar{X}= 3.168$, S.D.= 0.646) มีระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมากกว่าบุคลากรที่มีอายุ 31-40 ปี ($\bar{X}=2.915$, S.D.= 0.658)

3. สมมติฐานข้อที่ 3 บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยภาพรวม ค่าจำนวนค่า F-Statistic ได้เท่ากับ 4.871 มีค่า Sig. = .008 เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 ทำให้ Sig. < 0.05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้ สรุปได้ว่าบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนต่างกัน ทั้งนี้เมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons Post Hoc Tests) พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

(\bar{X} = 3.088, S.D. = 0.623) มีระดับความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมากกว่าบุคลากรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (\bar{X} = 2.800, S.D. = 0.765)

4. สมมติฐานข้อที่ 4 องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลมีการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน ค่าตัวเลข t ได้เท่ากับ 6.549 มีค่า Sig = 0.00 เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 ทำให้ Sig. < 0.05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้ สรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการผลการวิจัย ผู้วิจัยขออภิปรายผลในประเด็นหลัก ดังนี้

ระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับตารา ใจดี (2556) ทำการศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นและผู้นำชุมชนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวน้อย อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พบว่าบุคลากรท้องถิ่นและผู้นำชุมชนมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในระดับปานกลาง ส่วนการเตรียมความพร้อมด้านภาษาที่ใช้ในการสื่อสารและการทำงานอยู่ในลำดับท้าย โดยเฉพาะภาษาจีน ซึ่งนับว่ามีความสำคัญและใช้มากในอาเซียน ซึ่งวรนาถ นวนสี (2556) ทำการศึกษา เรื่อง การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าด้านการศึกษาควรเน้นภาษาที่ใช้สื่อสารและการทำงาน เช่น ภาษาอังกฤษ มาลายู เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดการเตรียมพร้อมด้านภาษา ซึ่งสอดคล้องกับมาฆะภูจินดา (2556) ที่กล่าวถึงทักษะที่ข้าราชการต้องมีการปฏิบัติงานทักษะทั่วไป เช่น ทักษะภาษาอังกฤษ (การฟัง เขียน และพูด) เป็นต้น ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการที่ใช้ในการติดต่อในกลุ่มประเทศอาเซียน แต่ภาษาจีนที่หน่วยราชการให้ความสนใจน้อยสุด ก็ควรหันกลับมาพิจารณาเพราะเป็นภาษาที่ใช้มากที่สุดในประเทศอาเซียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในการ

เข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดราชบุรี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามจากองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลมีสัดส่วนที่เท่ากัน ส่วนใหญ่มีสถานะในการปฏิบัติงานเป็นพนักงาน เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี

2. ความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามรูปแบบการบริหาร พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรในเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3. การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทั้งภาพรวมและแยกตามรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน

3.1 ด้านการวางแผนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อในภาพรวมและเทศบาล ลำดับแรก คือ มีแผนในการอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนให้กับบุคลากร และลำดับสุดท้ายคือ มีแผนในการอบรมทักษะภาษาจีน (ฟัง พูด) ให้กับบุคลากรส่วนองค์การบริหารส่วนตำบล ลำดับแรก คือ มีแผนในการอบรมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนให้กับบุคลากร และลำดับสุดท้ายคือ มีแผนในการอบรมทักษะภาษาจีน (ฟัง พูด) ให้กับบุคลากร

3.2 ด้านปฏิบัติการภาพรวมและแยกตามรูปแบบ การเตรียมความพร้อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ลำดับแรก คือ จัดสื่อประชาสัมพันธ์ในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนให้กับบุคลากร เช่น แผ่นพับ บอร์ด เป็นต้น และลำดับสุดท้ายคือ จัดทำโครงการอบรมทักษะภาษาจีน (ฟัง พูด) ให้กับบุคลากร

3.3 ด้านการสนับสนุนภาพรวมและแยกตามรูปแบบ การเตรียมความพร้อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อส่วนใหญ่ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ลำดับแรก คือ ผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เช่น แผ่นพับ บอร์ด เป็นต้น เพื่อส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน และลำดับสุดท้าย คือ ส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับการอบรมทักษะภาษาจีน (ฟัง พูด) ให้กับบุคลากร

4. ข้อเสนอของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เรียงลำดับดังนี้

4.1 หน่วยงานควรจัดโครงการพัฒนาทักษะภาษาจีน

ให้กับบุคลากร

4.2 หน่วยงานควรจัดโครงการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ

ให้กับบุคลากร

4.3 หน่วยงานควรจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับ
ประชาคมอาเซียน

5. การทดสอบสมมติฐาน

5.1 สมมติฐานข้อที่ 1 บุคลากรองค์กรบริหารส่วนท้อง
ถิ่นที่มีสถานะในการปฏิบัติงานต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนต่างกัน

5.2 สมมติฐานข้อที่ 2 บุคลากรองค์กรบริหารส่วนท้อง
ถิ่นที่มีอายุต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคม
อาเซียนต่างกัน

5.3 สมมติฐานข้อที่ 3 บุคลากรองค์กรบริหารส่วนท้อง
ถิ่นที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ประชาคมอาเซียนต่างกัน

5.4 สมมติฐานข้อที่ 4 องค์กรบริหารส่วนตำบลและ
เทศบาลมีการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในเข้าสู่ประชาคม
อาเซียนต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในการสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจให้บุคลากร

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการนำข้อเสนอเพื่อการพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะการจัดโครงการในการพัฒนาด้านภาษาสื่อสารและการทำงาน ทั้งภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาเพื่อนบ้านตามพื้นที่ของหน่วยงาน เช่น ภาคใต้เน้นภาษามลายู ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเน้นภาษาลาว ภาษาเวียดนาม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมอาเซียน. (2558). ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. เข้าถึงจาก <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/other-20150612-172511-932159.pdf>.

ดารา ใจดี. (2556). แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นและผู้นำชุมชนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวน้อย อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มาชะ ภูจินดา. (2556, เมษายน – มิถุนายน). “การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรภาครัฐกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน : ก.พ. อาเซียน (ACCSM) กับการเตรียมความพร้อมข้าราชการสู่อาเซียน”. ดำรงราชานุภาพ. 13(47) : 7-13.

วรณาริ นวนสี. (2556). การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา.เทคโนโลยีภาคใต้ 6(2) : 27-34.

